

Johance

Každé úterý posílám po džbánku
Medoviny mistru kováři
Posílá pro ni svou dceru Johanku
Za spoustu dřiny odměna pro stáří
A já myslím jen na ni

Chtěl bych jí potěšit, jsem ale bezradný
Kde mám vzít tři růže kovaný
Chtěl bych jí potěšit, jsem ale bezradný
Kde mám vzít prstýnek kovaný
Když široko daleko jen její otec ková

Celých sedm dní myslím jen na ni
Jak příběhne a já dám ji
Medovinu, ona usměje se
A zase zmizí mezi stromy v lese
A já bych pro ni šel kraj světa

Kdo rád hádá, ať zodpoví mi hádanku
Proč se mi každé noci vkrádá do spánku
Proč nemine den, kdy není v mých představách
Vidím jí všude kol sebe, ve hvězdách, v lučinách
Široko daleko je mi nejmilejší

Zbývají dva dny do Velkého pátku
Kdy kámen chladný nás vpustí ve své komnaty
Budu-li mít na své straně kus štěstěny
Ukuji pro nás svatební prsteny
Snad na mě čeká štěstí a né rohatý

Na konci rokliny objeví se ve skalách pukliny
Snad z jedné bude vyčnívat špice kovadliny
Chci jí o ruku požádat, snad mě bude chtít
Nezbývá než se naposledy odhodlat
A ke kováři jít